

РЕШЕНИЕ

№ 2587

гр. София, 20.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 26.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **1017** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 2784 от 29.01.2019 година, по описа на Административен съд София град и вх. № 53-04-751 от 30.10.2018 г. на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика [населено място], подадена от И. Н. О., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 202, представлявано от управителя С. А. Д., чрез юрисконсулт Д. В. – пълномощник срещу Ревизионен акт /РА/№Р-2222141707911-091-001/21.06.2018 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията и А. А. Н. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1611/22.10.2018 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – [населено място].

Предмет на оспорване в настоящото производство се явява ревизионния акт, потвърден с решението на директора на дирекция ОДОП - С., с който на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 54 863,02 лв. за ревизирания данъчен период от м.09.2017 г. до м. 11.2017 г. по фактури, издадени от В. ЕМ ДИ Е., ЕИК:[ЕИК], Г. Е., ЕИК[ЕИК], КТМ 33 Е.[ЕИК] и К. Е., ЕИК[ЕИК].

В жалбата се твърди, че констатациите в РА, отнасящи се до допълнително установените задължения по ЗДДС за посочените данъчни периоди за неверни и недоказани, а РА е издаден в противоречие на закона, практика на СЕС и ВАС по аналогични казуси. Твърди още, че изводите на органите по приходите са в противоречие с представените по преписката доказателства. Съобразно изложеното в

жалбата, изразява искане РА да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрисконсулт С., която от негово име поддържа жалбата и заявените със същата искания. Претендират се направените по делото разноски, за които представя доказателства включително и за допълнително определения депозит за вещо лице.

Ответникът по оспорването - директора на дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика при ЦУ на НАП – [населено място], чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, с искане същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221417007911-020-001 от 15.11.2017 г. е възложено извършването на ревизия на И. Н. Е. за установяване на задължения по ЗДДС за периода от 01.09.2017 г. до 30.09.2017 г. Заповедта е връчена по електронен път на 27.11.2017 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 27.02.2018 г.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане /ЗИЗВР/ №Р-22221417007911-020-002 от 17.11.2017 г. е разширен обхвата на ревизията, като в ревизирания период е включен м. 10.2017 г. Със ЗИЗВР №Р-22221417007911-020-003 от 19.12.2017г. е разширен обхватът на ревизията, като в ревизирания период е включен м. 11.2017 г. Със ЗИЗВР №Р-22221417007911-020-004 от 23.02.2018 г. е продължен срокът за извършване на ревизията до 27.04.2018 г. Всички заповеди в хода на ревизионното производство са издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221417007911-092-001 от 10.05.2018 г., връчен по електронен път на 23.05.2018 г. Дружеството не е подало възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221417007911-091-001 от 21.06.2018 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и А. А. Н., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 03.07.2018 г.

С РД/РА са извършени корекции на ползвания данъчен кредит, в резултат на което декларираният от лицето резултат за ревизирания период ДДС за възстановяване в размер на 31 006,62 лв. е установен на ДДС за внасяне в размер на 23 856,40 лв.

С вх. № на ТД на НАП [населено място] 53-06-1315/24.07.2018 г., в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба срещу РА, до директора на дирекция ОДОП - С.. В законоустановения с тази разпоредба срок, от решаващия административен орган е постановено решение № 1611/22.10.2018 г., с което РА е потвърден в обжалваната част.

Жалбата до съда е подадена чрез дирекция ОДОП – С. на 30.10.2018г. (решението на директора на дирекция ОДОП – С. е връчено на 25.10.2018г.), в срока и по реда на чл. 155, ал.1 от ДОПК и от лице с правен интерес, като адресат на РА, с който в негова

тежест са определени задължения, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

РА №Р-2222141707911-091-001/21.06.2018 г., е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.119, ал. 2 ДОПК – от органа, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията, предвид представената Заповед №РД-01-803/07.06.2017г. /лист 26/ на директора на ТД на НАП С.. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени и веществени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

В ревизионното производство не са допуснати процесуални нарушения, които могат да се квалифицират като съществени и да обосноват самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт.

В хода на съдебното обжалване са приобщени материалите, събрани в хода на ревизията, представени са писмени доказателства и е допусната съдебно-счетоводна експертиза /л.293 -л.316/ за установяване на релевантни обстоятелства към данъчното облагане на ревизираното лице. Заключение на експертизата е прието без оспорване от страните. Съдът го кредитира изцяло като обективно, компетентно изготвено и даващо пълен и обоснован отговор на поставените задачи. Констатациите на вещото лице са изложени по-долу в мотивите на настоящото решение.

Ревизиращият екип е установил, че основната дейност, извършвана от жалбоподателя е международен автомобилен транспорт, като за целта ползва наети по договор моторни превозни средства /МПС/ – товарни влекачи и ремаркета.

В хода на ревизията, с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане, са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са връчени на жалбоподателя Искания за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221417007911-040-001 от 28.11.2017 г. и №Р-22221417007911-040-002 от 08.01.2018 г. Изискани за проверка са първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри, банкови и касови документи, оборотни ведомости, документи, съпътстващи извършваните от дружеството стопанските операции /договори, анекси, протоколи, доказателства за транспорт/. От ревизираното лице са представени документи, включително фактури, издадени от процесните доставчици, ведно с приложени към тях фискални бонове, стокови разписки, приемо-предавателни протоколи, заявки и други.

Иницирана е насрещна проверка на основание чл. 45 от ДОПК на доставчика КТМ 33 Е.. За резултатите са изготвени Протоколи за извършена насрещна проверка /ПИНП/№П-22220617207439-141-001 от 18.12.2017 г. и №П-22220618001025-141-001 от 24.01.2018 г. В отговор на връчени на дружеството ИПДПОЗЛ са представени документи, в т.ч. фактури, ведно с приемо-предавателни протоколи и заявки. Относно

произхода на стоките са представени фактури, издадени от М. 76 Е., ЕИК[ЕИК] и Р. 2001 Е., ЕИК[ЕИК], придружени с приемо-предавателни протоколи, фискални бонове и приходни касови ордери /ПКО/. Представени са извлечения от счетоводни сметки 411 и 501, оборотна ведомост и справка за стоков поток. От дружеството е представен договор за наем на складово помещение, находящо се в [населено място], кв. Г., [улица], сключен с Д. И. А., [ЕГН]. От представените оборотни ведомости за проверяваните периоди е установено, че КТМ 33 Е. не притежава собствени активи. Съгласно писмени обяснения стоките се доставят до склада с транспорт на доставчиците и за тяхна сметка, откъдето се предават на клиентите.

Органите по приходите са изпратили Искане за представяне на документи, сведения и писмени обяснения до трети лица /ИПДСПОТЛ/ до Д. И. А. за изясняване на собствеността на сочения склад в [населено място]. Отговор от лицето не е получен. От КТМ 33 Е. не са осчетоводени документи за платен наем. При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че от КТМ 33 Е. не е подадена декларация по чл. 55 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, съответно от Д. И. А. не е подадена годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за доходи, получени от наем през 2017 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на посочените предходни доставчици, както следва:

С ПИНП №П-22221417222578-141-001 от 18.01.2018 г. и П-22221418018563-141-001 от 07.03.2018 г. са обективирани резултатите от направени проверки на М. 76 Е.. В отговор на връчено ИПДПОЗЛ са представени фактури, придружени със стокови разписки, приемо-предавателни протоколи и заявки. Относно произхода на стоките са представени фактури, издадени от С. ЕН ДИ Е., ЕИК[ЕИК]. Представен е договор за поръчка от 05.09.2017 г., сключен между М. 76 Е. и С. ЕН ДИ Е. за доставка на резервни части и консумативи за автомобили.

От оборотните ведомости за проверявания период е установено, че М. 76 Е. няма активи, в т.ч. транспортни средства и налични стоки. При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че дружеството за периода на издаване на фактурите няма наети лица по трудови правоотношения. За транспорта на стоките, търговски обекти и складове за съхранение са представени писмени обяснения, съгласно които транспорта е осигурен от получателя. Дружеството няма складово помещение и търговски обект на дребно, тъй като работи по заявки на едро, които директно се получават от клиента.

Извършена е насрещна проверка на С. ЕН ДИ Е., обективирана с ПИНП №П-22221018053770-141-001 от 02.04.2018 г., с който е констатирано:

На проверяваното лице е връчено ИПДПОЗЛ, във връзка с което са представени документи с вх. №КПД 2403 от 02.04.2018 г. Представени са фактури, издадени на М. 76 Е., ПКО без имена на вносителя на сумите и фискални бонове. Приложени са фактури на предходни доставчици, издадени от ПЕРФЕКТПРО Е., ЕИК[ЕИК] и В. ЕМ Е., ЕИК[ЕИК]. Във фактурите липсва подпис на получател, вписан е предмет на доставката стоки по опис, приложен е лист с описани стоки по видове и количества. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, информация за обекти за съхранение и предаване на стоките, транспортни документи, стокови разписки, експедиционни документи и други.

С ПИНП №П-22220617222582-141-001 от 29.01.2018 г. и №П-22220618018564-141-001 от 19.03.2018 г. са обективирани резултатите от

направени проверки на Р. 2001 Е.. На проверяваното лице са връчени ИПДПОЗЛ, във връзка с които са представени документи, в т.ч. фактури, издадени на КТМ 33 Е., придружени с приемо-предавателни протоколи и фискални бонове. Относно произхода на стоките са представени фактури, стокови разписки, ПКО и фискални бонове, издадени от М. Е., ЕИК[ЕИК], ИЗИ С. Е., ЕИК[ЕИК] и Л. Е., ЕИК[ЕИК]. Проверяваното лице е представило справка за стоков поток по видове стоки, доставчици и клиенти. При анализ на представените оборотни ведомости е установено, че дружеството няма ДМА и транспорти средства. Дружеството няма наети лица по трудови правоотношения. Представен е договор за наем на МПС от 05.10.2016 г., сключен със С. Е., ЕИК[ЕИК] за наем на товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Приложено е свидетелство за регистрация на МПС. Представен е договор за наем от 01.03.2017 г., сключен между Т. Д.“Е., ЕИК[ЕИК] и Р. 2001 Е.. Предмет на договора е наем на магазин и автосервиз, намиращи се на адрес: [населено място], [улица]. Проверяваното дружество в писмени обяснения заявява, че транспортът на авточастите е осъществен с наетия автомобил, като за целта са приложени пътни листове. Мястото на предаване на авточастите се осъществява в склад, находящ се в [населено място], [улица].

Извършени са насрещни проверки на предходните доставчици на Р. 2001 Е..

При извършена насрещна проверка на Л. Е., обективирана с ПИНП №П-22221718058216-141-001 от 16.04.2018 г. от дружеството е представен единствено договор за поръчка от 01.11.2016 г. с Р. Г. Е..

Извършена е насрещна проверка на М. Е., обективирана с ПИНП № П-22220617222582-141-001 от 29.01.2018 г. От дружеството са представени фактури, стокови разписки, ПКО и дневни фискални бонове. Предходен доставчик е Е. Б. Е., ЕИК[ЕИК], във връзка с което са представени 54 фактури, придружени с описи на стоките по вид, количество, единична цена и стойност. При анализ на представените оборотните ведомости е установено, че дружеството не притежава ДМА. В писмено обяснения дружеството декларира, че транспортът на стоките е осигурен от страна на получателя. Дружеството няма складово помещение и търговски обект на дребно.

След анализ на всички събрани в хода на производството доказателства, органите по приходите са обобщили, че [фирма] не е доказало наличие на складови и търговски помещения, необходими за съхранението на стоките. КТМ 33 Е. има 1 лице наето по трудови правоотношения от 27.09.2017 г. на длъжност „управител на склад“. Представените приемо-предавателни протоколи към фактурите са подписани от М. С. В., представляващ и собственик на капитала на КТМ 33 Е.. При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че лицето е осигурявано на трудов договор за периода на ревизията от м. 09.2017 г. до м. 11.2017 г. в Р. Е., ЕИК[ЕИК]. Лицето не е полагало труд в КТМ 33 Е. и не е подало декларация за самоосигуряване. Доставчиците на КТМ 33 Е. - М. 76 Е. и предходният доставчик С. ЕН ДИ Е., Р. 2001 Е. и неговите предходни доставчици Л. Е., ИЗИ С. Е. и М. Е. не са представили доказателства, че притежават складови и търговски помещения и транспортни средства. Не са представени доказателства за лицата, които участват в товарене и разтоварване на стоката. От КТМ 33 Е. са представени писмени обяснения, съгласно които закупените стоки се доставят с транспорт на доставчиците и за тяхна сметка в склада на дружеството. В писмени обяснения на предходните доставчици на КТМ 33 Е. и техните предходни е уточнено, че транспортът е осигурен от страна на получателя. В приложенияте към фактурите на КТМ 33 Е. приемо-предавателни

протоколи е посочен вид на резервните части и брой, но липсват данни за марката и модела на МПС, за което се отнасят. При извършена проверка в дневниците за покупки КТМ 33 Е. и неговите предходни доставчици е установено, че декларират големи обороти като същевременно отразяват покупки от дружества с рисков профил, участващи във вериги за фиктивно префактуриране на стоки и услуги с цел неправомерно приспадане на данъчен кредит.

От страна на РО е направен извод, че не е доказано изпълнението на процесните доставки на стоки от КТМ 33 Е., поради което е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 51 666,40 лв. Като основание е посочен чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС и чл. 6 от ЗДДС.

От приетото по делото и неоспорено от страните заключение по възложена съдебно-счетоводна експертиза се установява, че спорните фактури, издадени от доставчика КТМ 33 Е. са осчетоводени при дружеството-жалбоподател, като същите отговарят на изискванията на ЗСч и ЗДДС по отношение на форма и съдържание. Доставчикът КТМ 33 Е. е регистриран по ЗДДС на 11.08.2017 г. При извършената проверка от страна на вещото лице в счетоводството на жалбоподателя са представени документи от управителя на КТМ 33 Е. - М. С. В., подробно описани на стр. 13 от експертизата /лист 305 по делото/ в т.ч. заявки от И. Н. Е. до КТМ 33 Е. с посочени резервни части и консумативи, приемо-предавателен протокол с описание на предадените части и консумативи за товарни МПС по вид и количество, фактури за закупени консумативи и резервни части от доставчици и др. Фактурите по спорните доставки, извършени от КТМ 33 Е. към И. Н. Е. през ревизирания период, са осчетоводени от доставчика. От експертизата се установява още, че през процесния период към КТМ 33 Е. са издадени фактури от доставчици за услуги, посочени в таблици за всеки отделен доставчик – Таблица 2.1., Таблица 2.2. и Таблица 2.3. Вещото лице е установило, че посочените консумативи и части за МПС имат подробно описание във фактурите, същите съвпадат по вид с процесните такива, доставени от КТМ 33 Е. на жалбоподателя. Фактурите, посочени в таблиците са придружени от стокови разписки и подробни приемо-предавателни протоколи.

Във връзка с извършените ремонтни дейности и вложените авточасти и консумативи на ССЕ са представени вътрешни приемо-предавателни протоколи, съдържащи дата, име на получателя /на длъжност шофьор в И. Н. Е./, рег. № на МП, вид и количество на предадените части и консумативи, подписи на „предал“ и „приел“; технически протоколи на К. Е. от Сервизна база с адрес: [населено място], ж-к В., автобаза М., съдържащи: дата за извършен ремонт и техническа поддръжка, механик - име /К. М. - служител на К. Е./, рег. № на МПС, вложени части и консумативи по вид и количество; подпис на механик; приемо-предавателни протоколи, съдържащи дата, име на получателя /на длъжност шофьор в И. Н. Е./, рег. № на МПС; вид и количество на предадените части и консумативи; подписи на „предал“ и „приел“ пътни листа, издадени от И. Н. Е. за лекотоварен автомобил Ситроен Б. с рег. [рег.номер на МПС] , с посочен водач, дата, начален и краен километропоказател, маршрут /вкл. автобаза М./

За упражняване на правото на данъчен кредит е необходимо данъчно

задълженото лице и доставчика му да бъдат регистрирани по ЗДДС и да притежава данъчен документ, в който данъкът да бъде посочен на отделен ред. В настоящия случай са издадени редовни, съобразно изискванията на Закона за счетоводството и чл. 114 и 115 ЗДДС фактури и документи, което е се потвърждава с приетата по делото ССЕ. Първичните счетоводни документи са обективирани в установената, както от общия, така и от специалния закон форма и съдържат изискваната от тях информация за всяка конкретна стопанска операция. Данъчната основа и дължимият косвен данък са разплатени между съконтрагентите. Всички процесни доставки на консумативи за товарни МПС са използвани за осъществяване на дейността на жалбоподателя. Спорните фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя съгласно изискванията на закона, като са водени съответните синтетични и аналитични регистри. Съгласно заключението на ССЕ всички процесни фактури, издадени от посочените лица са включени в съответните дневници за продажбите по ЗДДС на всеки от доставчиците, което сочи, че изискването на чл. 86, ал.1, т.3 е изпълнено, а данъкът е включен при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка – декларация за същия, т.е. спазено е изискването и на чл. 86, ал.1, т.2 ЗДДС.

Съвкупната преценка на данните по делото, кореспонденцията между предмета на фактурите и представените договори, протоколи и пътни листа, редовно воденото счетоводство на ревизираното лице обуславят извод за реалност на доставките. Обстоятелството, че по отношение на доставчика КТМ 33 Е. няма данни за счетоводната им отчетност, за транспортирането на стоките и за кадрови ресурс, не може да бъде вменено в тежест на получателя по доставките и да обуслови отказ от правото на данъчен кредит на ревизираното лице. По делото се установява, че през процесния период към КТМ 33 Е. са издадени фактури от доставчици, подробно посочени в Таблица 2.1., Таблица 2.2. и Таблица 2.3. от ССЕ /л. 306-307 по делото/ с предмет на доставка – консумативи за МПС и части за товарни МПС, които съвпадат по вид с процесните такива. Посочените консумативи за МПС имат подробно описание във фактурите.

В случая също от предмета на доставка по фактурите е видно, че същият представлява вещи с характер на консумативи, които са използвани в кратък период след момента на доставка, не се изискват специфични условия за съхранение и транспорт. Обстоятелството, че стоките не са завеждани по материална сметка, а директно изписвани на разход в счетоводството на жалбоподателя, не може да бъде основание за отказ на право на данъчен кредит. Не са налице данни, като и твърдения за наличие на поведение, целящо измама и отклонение от облагане от страна на ревизиращото дружество.

Ревизиращият орган е посочил, че при извършена проверка в дневниците за покупки КТМ 33 Е. и неговите предходни доставчици, е установено, че декларират големи обороти като същевременно отразяват покупки от дружества с рисков профил, участващи във вериги за фиктивно префактуриране на стоки и услуги с цел неправомерно приспадане на данъчен кредит. Тук следва да бъде отбелязано, че СЕС многократно е посочвал в свои решения /Решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11/, че

правото на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, поради това че издателят на фактурата за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, без да доказва въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. В конкретния случай не се сочат обективни данни за наличие на недобросъвестност от страна на ревизираното дружество, поради което незаконосъобразно е отказано правото на данъчен кредит, като отказът е мотивиран единствено с обстоятелства, свързани с твърдени незаконосъобразни действия на предходните доставчици по веригата, както и липса на фактическа възможност на доставчиците да извършат услугите поради липсата на кадрова обезпеченост.

Правото на данъчен кредит е налице, когато една услуга е извършена и една материална вещь е прехвърлена от определено данъчно задължено лице, което е овластило друг данъчно регистриран субект да се разпорежда фактически с нея като собственик. В посоченото решение на Съда на Европейския съюз отново се препраща към предишни указания на Съда за това, че данъчната администрация не може по принцип да изисква от данъчнозадълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС да провери, че издателят на фактурата за стоките и услугите, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на ДДС, за да се увери, че доставчиците нагоре по веригата не са извършили нарушения или измама, или пък да разполага със съответни документи в това отношение.

При условие, че отношенията между страните са уредени със съответните договори, че е документирано фактическото предаване на стоките/резултатът от услугите, който е приет от жалбоподателя, и последният ги е използвал за извършването на последващи облагаеми доставки – представени са приемо-предавателни протоколи, технически протоколи и пътни листа във връзка с извършените ремонтни дейности и вложените авточасти и консумативи/, то настоящият съдебен състав намира за необоснован изводът, че не са извършени доставки на фактурираните стоки и услуги.

Относно фактурата, издадена от В. ЕМ ДИ Е. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 и чл. 25 от ЗДДС, органите по приходите са отказали правото на приспадане на данъчен кредит на И. Н. Е. в размер 720,00 лв.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на В. ЕМ ДИ Е. с ПИНП №П-2221917207436-141-001 от 18.12.2017 г. На дружеството е връчено ИПДПОЗЛ, във връзка с което е представена фактура №[ЕГН] от 03.10.2017 г. с данъчна основа 3 600,00 лв. и ДДС 720,0 лв. с предмет на доставката поддръжка и обновяване на сайт за периода от м. 01.2017 г. до м. 09.2017 г., съгласно договор. Договор не е представен. Фактурата е платена в брой, приложен е ПКО, в който не е посочено лицето, внесло сумата. Предходен

доставчик на услугата е Е. Б. Е.. На предходния доставчик е извършена насрещна проверка, обективирана с ПИНП №П-22220617223292-141-001 от 18.01.2018 г. На дружеството е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени документи: фактура, ПКО и протокол №1000000016/20.10.2017 г. за поддръжка и обновяване на сайт за периода от м. 01.2017 г. до м. 10. 2017 г., договор от 20.12.2016 г. за поддръжка на интернет сайт между Е. Б. Е. и С. КО Е., ЕИК[ЕИК] и фактура издадена от последното дружество с предмет на доставката: абонаментна поддръжка на сайт от м. 01. 2017 г. до м. 10. 2017 г. Във всички описани по-горе документи не е конкретизиран сайтът, данни за неговото изработване, кога и какво е обновено, адрес и пр. Налице са и различия относно приемането на услугата. И. Н. Е. приема услугата на 20.10.2017 г. от В. ЕМ ДИ Е., а пък сочиният по веригата изпълнител С. КО Е. я предава с протокол от 01.11.2017 г. на Е. Б. Е..

От ревизираното дружество са представени фактура, ПКО и фискален бон. Не е предоставена информация за интернет адреса на сайта, както и в какво се изразява неговата поддръжка. Фактура е осчетоводена по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“. При извършена проверка от ревизиращия орган на декларирания от В. ЕМ ДИ Е. фискални устройства е установено, че издаденият фискален бон е от устройство, от което не е подавана информация за регистрирани продажби.

На ССЕ по делото е представено Свидетелство за регистрация на фискално устройство на И. Н. Е. от 17.05.2016 г., модел ЕКАФП Р. S 01-KL. Вещото лице е установило, че фактурите са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на И. Н. Е. за съответните данъчни периоди.

Съдът приема за неоснователна жалбата, в частта ѝ относно отказано право на данъчен кредит по фактура №[ЕГН] от 03.10.2017 г., издадена от В. ЕМ ДИ Е. за данъчен период м. 10.2017г., в размер на 720 лв. В хода на съдебното производство не са представени доказателства кой е хостинг-доставчикът и къде е публикуван сайтът, нито в какво се е изразявала поддръжката му, от кого е извършена, поради което съдът приема, че не са изпълнени изискванията на чл. 71 от ЗДДС за упражняване право на данъчен кредит. Правилното счетоводно отразяване на фактурата при жалбоподателя и наличието на касов бон не е достатъчно, за да се направи извод за действително осъществена стопанска операция - доставка на стока по чл.6 от ЗДДС и възникнало данъчно събитие. Издаването на фактура не е достатъчно основание да се приеме, че е осъществена доставка. Фактурата сама по себе си не е данъчно събитие, а частен документ, от който жалбоподателят черпи изгодни за себе си правни последици, а именно формиране на данъчен кредит. Поради това, именно той носи и тежестта да докаже правопораждащия факт – извършването на доставка. От страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства, които да обосноват реалност на фактурираната доставка, поради което съдът приема, че не са изпълнени изискванията за упражняване право на данъчен кредит и РА, в частта, с която органите по приходите са отказали правото на приспадане на данъчен кредит на И. Н. Е. в размер 720,00 лв., се явява законосъобразен.

Относно издадените фактури от Г. Е., органите по приходите са отказали правото на приспадане на данъчен кредит на И. Н. О. общо в размер на 400,00

лв. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 и чл. 25 от ЗДДС,

В хода на ревизионното производство е извършена насрещна проверка на Г. Е. с ПИНП №П-22220617207438-141-001 от 18.12.2017 г. На проверяваното дружество е връчено ИПДПОЗЛ, във връзка с което са представени документи, в т.ч. фактури с №18 от 29.09.2017 г. и №21 от 23.10.2017 г. с предмет на доставката разпространение на флаери. Приложени са документи за плащане в брой - ПКО и фискални бонове, извлечения от счетоводни сметки 501 „Каса“ и 411 „Клиенти“. По делото е представен и Договор за разпространение на рекламни флаери от 01.09.2016 г. между жалбоподателя и Г. Е. /лист 121/. Представен е договор за разпространение на рекламни флаери от 28.06.2016 г. между Г. Е., в качеството на възложител и СУПЕР ФАСТ Е., ЕИК[ЕИК], в качеството на изпълнител. Предмет на договора е разпространение на рекламни флаери/брошури/ на територията на всички квартали в [населено място]. Разпространението следва да се извърши в пощенските кутии в предварително определени от възложителя квартали, чрез директно разпространение на ръка, извършено на възлови оживени места /централни пешеходни улици, подлези, метро станции и др./ Определен е срок изпълнение по договора шест месеца от датата на подписване. Представени са фактури, издадени от СУПЕР ФАСТ Е., протоколи към фактурите за приемане на услугата без възражение и аналитичен регистър на сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

Изпратено е ИПДПОТЛ №Р-22221417007911-041-001/19.12.2017 г. до СУПЕР ФАСТ Е., във връзка с което са представени документи: фактури, протоколи и договор, идентични с представените при проверката на Г. Е.. Представени са протоколи за подадени декларации обр. 1 и декларация обр. 6, разчетно платежна ведомост /РПВ/ за м. 09. 2017 г. и м. 10. 2017 г. Видно от РПВ са начислени работни заплати на 9 лица, наети на трудов договор със следните длъжности: оперативен счетоводител, секретар, офис мениджър, административен секретар и технически сътрудник. В НАП са декларирани посочените трудови договори и икономическа дейност на дружеството: „Счетоводни и одиторски дейности и данъчни консултации“. Няма данни дружеството да е наемало лица по граждански правоотношения през 2017 г. От органите по приходите е направен извод, че икономическата дейност и длъжности на лицата по трудови правоотношения са несъотнесими към фактурираните доставки на Г. Е..

От ревизираното лице са представени процесните фактури, придружени с ПКО и фискални бонове. Фактурите са осчетоводени от ревизираното лице по дебита на счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

От приетата по делото ССЕ се установява, че спорните фактури – 2 бр., издадени от доставчика Г. Е. са осчетоводени при дружеството-жалбоподател, както и от доставчика, като същите отговарят на изискванията на ЗСч и ЗДДС по отношение на форма и съдържание. Към фактура с № [ЕГН]/29.09.2017 г. са налични: протокол от 08.09.2017 г. за предаване на 9000 рекламни флаери/брошури/подписан и заверен от управителите на двете страни/, които да се разпространяват в срок до 06.10.2017 г. на територията на [населено място] в районите на: С. център; кв. Л.; кв. Надежда; кв. Ц. гара; кв. М.; ж-к М.;

кв.Б.; кв. С.; кв. Б.; кв. Полигона; кв. С.; ж-к Д.; ж-к П.; кв. Лагера; кв. Я.; кв. О.; кв. Ю. парк; кв. О.; и констативен протокол от 29.09.2017 г. за извършено разпространение на рекламни флаери /подписан и заверен от двете страни с посочена стойност/. Извършената услуга е за разпространение на 9000 рекламни флаери/брошури в следните квартали: С. център; кв. Л.; кв. Надежда; кв. Ц. гара; кв.М.; ж-к М.; кв. Б.; кв. С.; кв. Б.; кв. Полигона; кв.С.; ж-к Д.; ж-к П.; кв. Лагера; кв. Я.; кв. О.; кв. Ю. парк; кв. О..

Към фактура с №[ЕГН]/23.10.2017 г., издадена от Г. Е. са представени: протокол от 02.10.2017 г. за предаване на 1000 рекламни флаери/брошури/подписан и заверен от управителите на двете страни/, които да се разпространяват в срок до 30.10.2017 г. на територията на [населено място] в районите на: С. център; кв. В.; кв. Ю. парк; кв. Ц. гара; кв. О.; ж-к М.; кв. Б.;кв. Л.; кв. Я.; кв. С.; кв. С.; ж-к Д.; ж-к П.; кв.Лагера; кв. Б.; кв. Надежда; кв. О.; кв. М.; констативен протокол от 23.10.2017 г. за извършено разпространение на рекламни флаери /подписан и заверен от двете страни с посочена стойност/. Извършената услуга е за разпространение на 1000 рекламни флаери/брошури в следните квартали: С. център; кв. В.; кв. Ю. парк; кв. Ц. гара; кв.О.; ж-к М.; кв. Б.; кв. Л.; кв. Я.; кв. С.; кв. С.;ж-к Д.; ж-к П.; кв. Лагера; кв. Б.; кв. Надежда; кв. О.;кв. М..

Липсват доказателства за това какво представляват рекламните флаери, не са представени и мостри, които са били разпространявани. Не може да доведе до извод, че жалбоподателят е притежавал въпросните количества рекламни флаери към датите на предаването им, за да може доставчикът да ги разпространи. Наред с това липсват доказателства и за това кога жалбоподателят е заявил за отпечатване рекламните флаери, как е станало това, с какъв проект, къде са отпечатани тези рекламни флаери или с какво съдържание са, липсват доказателства за изпълнителя, който е изработил рекламните флаери.

Тежестта за доказване настъпването на всички правопораждащи претендираното право положителни факти е за ревизирия субект. Той следва да проведе главно доказване, което винаги, за да е успешно, следва да бъде и пълно, с ангажиране на относимите към спора доказателства. С оглед предмета на доставената услуга „разпространение на флаери“ и представените доказателства /протокол за предаване на определен брой на флаери и конкретизирани квартали на разпространение/, съдът счита, че не се доказва по категоричен начин реалност на извършената услуга. Не са представени документи доказващи изработване, предаване/приемане на флаери, данни за лицата отговорни за съхранение и разпространение.

При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС. Упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит не е достатъчно единствено притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 ЗДДС, а трябва да е изпълнено изискването да са налице реално осъществени облагаеми доставки.

Наличието на договор и наличието на издаден касов бон за извършено

плащане в брой, не може да доведе до извод, че към датите, на които се твърди, че жалбоподателят е предал за разпространение на доставчика рекламните флаери, той е притежавал съответното количество, за да може да ги предаде на изпълнителя да ги разпространяване е и не може да бъде доказателство за реалност на доставката. Налице разлика между сделка в гражданскоправния смисъл и доставка за целите на данъчното облагане и това е причината законодателят в ЗДДС да употребява понятието доставка. Докато при сделката в гражданскоправния ѝ аспект е необходимо съгласие между страните за пораждаване на договорения резултат, при доставката по смисъла, вложен от законодателя - чл.6, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗДДС, не е достатъчно съгласието на страните по доставката, а нейното реално осъществяване - извършването на услугата. Това означава, че наличието само на договор, респ. на фактура, не може да породява правомерно упражняване право на данъчен кредит за получателя по доставките, ако той не установи, че издадените му фактури обективират реално осъществени доставки на услуги.

С така представените доказателства по делото, съдът счита, че ревизираният субект не доказва категорично реалност на доставките по фактурите, издадени от Г. Е.. С оглед на това законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по посочените фактури.

По отношение на фактурите, издадени от доставчика К. Е.:

На К. Е. са извършени насрещни проверки, обективирани с ПИНП №П-22221917207436-141-001 от 18.12.2017 г. и №П-22221918001023-141-001 от 22.01.2017 г., с които е констатирано следното:

Основната дейност на дружеството е временно и възмездно ползване, стопанисване и управление на ДМА, а именно автомобилен парк с товарни автомобили, ремаркета и полуремаркета, наети от АВТО ТРАНС ПАРК Е., ЕИК[ЕИК] и М. ТОП Е., ЕИК[ЕИК], съгласно договори за наем. В тази връзка, дружеството има подписан договор за ползване на недвижим имот, представляващ обособена част от автобаза. Дружеството организира отдаването под наем на товарните автомобили, както и осигурява техническото обслужване, ремонта, поддръжката, профилактика и почистването на същите.

И. Н. Е. е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по 16 фактури, издадени от К. Е.. Предмет на доставките по фактурите са комплексно почистване, ремонти, техническо обслужване, наем на МПС и наем на автобаза М..

От К. Е. са представени документи, подробно описани в РД.

Във връзка с доставените услуги по почистване на МПС са представени фактури с №[ЕГН] от 29.09.2017 г.; №[ЕГН] от 31.10.2017 г. и №[ЕГН] от 30.11.2017 г. с обща данъчна основа в размер на 2 560,00 лв. и ДДС в размер на 512,00 лв. Фактурите са придружени със заявки от И. Н. Е. за предоставяне на услугата и констативни протоколи за приемане на услугата. Услугите са свързани с почистване на МПС с регистрационни номера: [рег.номер на МПС] /С7300ЕР и [рег.номер на МПС] /С3209ЕР. Предходен доставчик на услугата е А. М. Е., ЕИК[ЕИК], във връзка с което са представени фактури, протоколи и заявки за правоотношенията между двете дружества. Представен

е договор от 26.05.2016 г., сключен между К. Е., в качеството на възложител и А. М. Е., в качеството на изпълнител, с който изпълнителят приема да извършва по заявка на възложителя комплексно почистване на Т. композиции и лекотоварни автомобили в автопарка на възложителя, находящ се в [населено място], кв. В., автобаза М..

На А. М. Е. е извършена насрещна проверка, обективирана с ПИНП №П-22221917222985-141-001 от 18.01.2018 г. При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че дружеството не разполага с нает персонал по трудови правоотношения. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК и документи не са представени.

Извършена е насрещна проверка на ФАНТОМ СИСТЕМ Е., ЕИК[ЕИК] във връзка с извършено почистване на хале №3 в автобаза М.. От проверяваното лице са представени фактури с предмет на доставката - абонаментно почистване на сграда /хале 3/, ПКО и хронологичен регистър на счетоводна сметка 411 „Клиенти“.

От ревизираното лице са представени идентични документи. Фактурите, издадени от К. Е. са отразени по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“. След анализ на всички събрани в хода на производството доказателства, органите по приходите са обобщили, че А. М. Е. и ФАНТОМ СИСТЕМ Е. нямат материална и кадрова обезпеченост за извършване на доставките.

Предвид изложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС , във връзка с чл. 9 и чл. 25 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 512,00 лв. по 3 фактури с предмет на доставката комплексно почистване на автомобили, издадени от К. Е..

Представени са фактури за извършените ремонтни услуги на МПС с №[ЕГН] от 29.09.2017 г.; №[ЕГН] от 30.11.2017 г. и №[ЕГН] от 30.11.2017 г. с обща данъчна основа в размер на 5 399,10 лв. и ДДС в размер на 1 079,82 лв. Фактурите са придружени със заявки, подадени от И. Н. Е. и констативни протоколи за приемане на работата. Установено е, че на 20.09.2017 г. и 22.11.2017 г. са извършени ремонти /тенекеджийско-бойджийски услуги/ на МПС с рег. [рег.номер на МПС] /С7300ЕР и на 08.11.2017 г. са извършени ремонти /изчукване и изправяне на колони/ на МПС с рег. [рег.номер на МПС] /С3209ЕР. Услугите са извършени от А. БГ Е., ЕИК[ЕИК], във връзка с което са представени фактури, заявки и констативни протоколи. Представен е договор от 10.08.2017 г. между К. Е. и А. БГ Е., с който последното дружество приема да извърши ремонтни услуги на МПС, ППС и техника по предварителна заявка. Изпълнителят влага свои резервни части и материали, когато те са необходими за извършване на ремонтни услуги с изключение на случаите, в които възложителят му ги е предоставил. Ремонтните услуги могат да се изпълнят и в обекти на възложителя.

На А. БГ Е. е връчено ИПДПОЗЛ, във връзка с което са представени фактури, издадени на К. Е., придружени с ПКО, приемо-предавателни протоколи, заявки, т.е. документи, идентични с представените при насрещната проверка на К. Е.. От оборотните ведомости за периода от м. 09.2017 г. до м. 11.2017 г. е установено, че дружеството няма ДМА, в т.ч. транспорти средства, няма заведени сметки от група 30 „Материали“. А. БГ Е. представя документи на

предходен доставчик Б. Е., ЕИК[ЕИК]. На Б. Е. е връчено ИПДПОЗЛ, във връзка с което са представени фактури, ПКО, протоколи или стокови разписки с описани ремонтни дейности и материали. Представен е Договор от 04.07.2017 г. сключен между А. БГ Е., възложител и Б. Е., изпълнител. Възложителят възлага на изпълнителя да извърши срещу възнаграждение тенекеджийско бояджийски дейности, ръчно заваряване, шлайфане и други авторемонтни дейности на МПС, ППС и техника. По отношение на кадровата обезпеченост са представени РПВ за периода от м. 09.2017 г. до м. 11. 2017 г. В дружеството са назначени лица на длъжности-работник строителство и поддръжка, общ работник, асистент офис, координатор, технически ръководител строителство, секретар.

От ревизираното лице са представени документи, идентични с тези представени от К. Е.. Ревизираното лице е представило пътни листове на МПС Ситроен Б. с рег. [рег.номер на МПС] , които не са подписани от механик и водач, не е посочено лицето приело и проверило пътния лист, данни за часове на тръгване, пристигане, престои и е вписан е маршрут – кв. В., [населено място], ул. Резбарска, бул. Б. шосе, кв. О., кв. М.. Видно от представените при насрещната проверка протоколи от Б. Е. са влагани обеимисти материали-дюшеме, поцинковани п-образни колони, плоскости, и други, които не биха могли да се превозят със Ситроен Б..

Предвид изложеното, органите по приходите са направили заключение, че предходните доставчици нямат кадрова и техническа обезпеченост за извършване на декларираните доставки. При извършена проверка на К. Е. е установено, че автобаза М. е отдадена под наем на 6 дружества по едно и също време: Д. Е., ЕИК[ЕИК]; МАКРО ТРАНС БГ АД, ЕИК[ЕИК]; Н. Н. Е., ЕИК[ЕИК]; СТАРТ С. Е., ЕИК[ЕИК]; С. ТРАНСПОРТ Е., ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС , във връзка с чл. 9 и чл. 25 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит на И. Н. Е. общо в размер на 1 079,82 лв. по 3 фактури за ремонтни услуги на МПС, издадени от К. Е..

Относно услуги за абонаментно техническо обслужване на МПС е представен договор от 01.06.2016 г., сключен между И. Н. Е., възложител и К. Е.. Представена е диплома за завършено образование на А. Н. Н., ЕГН [ЕГН] с професия: монтьор на автомобили и водач на МПС, категория „С“ и свидетелство за професионална квалификация на К. К. М., ЕГН [ЕГН] на длъжност работник монтьор на климатична техника. Органите по приходите са извършили анализ на представените документи, като са заключили, че К. Е. има материална и кадрова обезпеченост за извършване на фактурираните услуги.

Относно недвижими имоти и МПС, отдадени под наем на ревизираното лице са представени:

Договор за наем на МПС от 26.05.2016 г., с който К. Е. отдава под наем на И. Н. Е. ремарке на товарен автомобил Ш. с рег. [рег.номер на МПС] и товарен влекач марка Д. рег. [рег.номер на МПС] , собственост на АВТО ТРАНС ПАРК Е.; ремарке за товарен автомобил марка Ш. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. ЛИЗИНГ АД.

Договор за наем на МПС от 01.06.2016 г., с който К. Е. отдава под наем на И. Н. Е. товарен влекач марка Д. модел ФТ ХФ 105 с рег. [рег.номер на МПС] и

товарен влекач марка Д. модел ФТ ХФ ДК с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на ДСК ЛИЗИНГ АД; товарен влекач Д. с рег. [рег.номер на МПС] собственост на АВТО ТРАНС ПАРК Е..

АВТО ТРАНС ПАРК Е. предоставя за ползване недвижим имот на К. Е., обособена част с размери 180 кв. м. – хале № 3 и прилежащите външни площи от сграда, находяща се в [населено място], кв. В., автобаза М., ведно с 5 бр. паркоместа на паркинга за товарни автомобили, както и ползване на канал за ремонти на товарни автомобили. Между К. Е. и И. Н. Е. е сключен договор за ползване на недвижимия имот от 01.06.2016 г. Органите по приходите са установили, че издадените фактури с предмет на доставките наем на недвижим имот и МПС от К. Е. са във връзка с извършени реални доставки. За целта са извършени проверки на АВТО ТРАНС ПАРК Е., като е установено че недвижимият имот е нает от И. 96 Е., ЕИК[ЕИК]. Относно отдадените под наем автомобили е установено, че са плащани лизингови вноски на ДСК ЛИЗИНГ АД и че са закупени ДМА /МПС/ в предходни периоди.

От приетата по делото ССЕ, се установява, че фактурите, издадени във връзка със спорните доставки от К. Е. отговарят на изискванията по ЗСч и ЗДДС по отношение на форма и съдържание. Налице е счетоводно отразяване на стопанските операции и при двете страни. При извършената проверка от страна на вещото лице в счетоводството на жалбоподателя са представени документи от управителя на К. Е.- И. К., от които: фактурите за процесните доставки към И. Н. Е.; констативни протоколи между И. Н. Е. и К. Е.; технически протоколи на К. Е. от сервисна база в [населено място], ж-к В., автобаза М., заявка от И. Н. Е. до К. Е., заявки от К. Е. до [фирма], [фирма]; до [фирма]. сключен между И. Н. Е. като Възложител и К. Е. като Изпълнител; Договор за наем на МПС от 26.05.2016 г. между Авто Транс Парк Е. с[ЕИК] като Наемодател и К. Е. като Наемател и други, подробно изброени в ССЕ /л. 298, 299 и 300 по делото/. Вещото лице е установило, че К. Е., е включило в дневниците си за продажби, оттам в СД за ДДС спорните фактури, издадени към И. Н. Е. през съответните данъчни периоди. Вещото лице е установило, че през процесния период, К. Е. е разполагало със следните собствени ДМА: крик канален пневматичен - 1 бр., тръбогиб хидравличен До 3 - 1 бр., крик хидравличен тип крок - 1 бр., скоба за макферсон 1500 к - 3 бр., преса хидравлична - 1 бр., подежник крик за агрегати - 1 бр., крик хидравличен за вадене - 1 бр., канален крик 2 т. пневмохид - 1 бр. Посочено е още, че видно от Справка от НАП за актуално състояние на всички трудови договори на [фирма] през процесния период, в дружеството има назначени на трудов договор 3 /три/ лица на длъжност „автомонтьор“ с код по НКПД 72312001.

Предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Съдът счита, че по отношение на доставчика – К. Е. са изпълнени материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС, а именно: 1) доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която

съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

По делото се установява, че през процесния период доставчикът е регистриран по ЗДДС на 26.05.2016 г.-към датата на издаване на процесните фактури доставчикът, както и получателят са данъчнозадължени лица. Съвкупната преценка на данните по делото във връзка с издадените фактури от доставчика К. Е., кореспонденцията между предмета на фактурите и представените договори, протоколи, наличието на собствени ДМА, кадровата обезпеченост, редовно воденото счетоводство на ревизираното лице обуславят извод за реалност на доставките. Фактурите отговарят на изискванията по ЗСч и ЗДДС по отношение на форма и съдържание и е налице счетоводно отразяване на стопанските операции и при двете страни.

В разглеждания случай, във връзка с гореописаните доставки от жалбоподателя и от дружеството-доставчик са представени както издадените фактури, така и доказателства за заявки и констативни протоколи, получени като резултат от фактурираните услуги. Установено е по несъмнен начин, че тези доставки са отразени в счетоводството на доставчиците и на оспорвания и договорената цена е изплатена. От ревизиращите органи не са събрани доказателства жалбоподателят да разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на издателите на фактурите. Не е спорно, че услугите, предмет на процесните фактури, са свързани с облагаемата дейност на дружеството, поради което следва да се приеме, че сключените между получателя и доставчиците договори, издадените фактури, които отговарят на изискванията на чл. 114 ЗДДС.

Поради това следва да се приеме, че РА следва да бъде отменен, като незаконосъобразен в частта, с която е отказано правото на данъчен кредит по отношение на фактурите, издадени от доставчика - К. Е..

С обжалвания ревизионен акт е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 54 863,02 лв., по фактури, издадени от В. ЕМ ДИ Е., ЕИК[ЕИК], Г. Е., ЕИК[ЕИК], КТМ 33 Е.[ЕИК] и К. Е., ЕИК[ЕИК]. На основание изложеното в настоящото решение РА е законосъобразен в частта относно отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от В. ЕМ ДИ Е. и Г. Е., общо в размер на 1 120 лева и за данъчния период м. 09.2017 г. и м. 11.2017 г. В останалата обжалвана част РА е незаконосъобразен и следва да се отмени в частта относно отказано право на данъчен кредит в размер на 53 741,02 лева по фактури, издадени от КТМ 33 Е.[ЕИК] и К. Е., ЕИК[ЕИК].

При този изход на делото и предвид своевременно направеното от жалбоподателя искане, на последния следва да се присъдят направените по делото разноски, с оглед уважената част от жалбата. Представени са доказателства за заплатен депозит за съдебносчетоводна експертиза в размер на 1120 лева /включително допълнителните 300/, държавна такса в размер на 50 лева. Претендира се и юрисконсултско възнаграждение.

Съобразно изхода на делото на жалбоподателя се следват разноски в размер на 4 414,37 лева. На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл. 8, ал.1, т.2 от Наредба №1/09/07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 308,4 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-2222141707911-091-001/21.06.2018 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията и А. А. Н.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1611/22.10.2018 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика – [населено място] в частта, относно отказано право на данъчен кредит общо в размер на 53 741,02 лева, по фактури, издадени от КТМ 33 Е.[ЕИК] и К. Е., ЕИК[ЕИК].

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт №Р-2222141707911-091-001/21.06.2018 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията и А. А. Н. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1611/22.10.2018 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика – [населено място] в останалата част.

ОСЪЖДА Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите да заплати И. Н. О., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 202, представлявано от управителя С. А. Д. сумата от 4 414,37 лева (четири хиляди четиристотин и четиринадесет лева и 37 стотинки), представляваща направени по делото разноски.

ОСЪЖДА И. Н. О., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 202, представлявано от управителя С. А. Д. да заплати на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите сума в размер на 308,4 лева (триста и осем лева и четири стотинки), юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: